

עין משפט
גזר מצוה

בבא א ב מיי פ"ד מהל' פסולי מוקדשין הלכה יד:

ל ג מיי פ"ו מהלכות גירושין הלכה כח כט ופ"ט מהלכות תרומות הלכה כ סמג עשין ג טוש"ע אה"ע סומן קמא סעף ט:

ד נטוש"ע שם סומן ח סעף לו:

לא ה מיי פ"ג מהל' פסחדרין הלכה ז סמג לאוין רל:

לב ו מיי פ"ג מהלכות גירושין הלכה יג סמג עשין ג טוש"ע אה"ע סומן ח סעף י:

לז ז מיי שם הלכה יא סמג שם טוש"ע שם סעף ג:

לח ח מיי שם הלכה יג טוש"ע שם סעף יד:
לה ט מיי שם ופ"ט להא ט מיי פ"ג מהלכות תרומות הלכה ז סמג שם טוש"ע:
הה"ע ס"י קמא סעף ט:

פסקי רי"ד

דלא מרע לחזקה הדכ"י:
השולח חטאתו כ"י והא בעינא סמיכה ותגיא בח"כ וסמך ידו ולא יד בנו ולא יד שלוחו ואע"ג דק"ל דסמיכה לא מעכבא ה"מ דחזי לסמיכה אבל האי דלא חזי לסמיכה מעכבא כדאמרין גבי ביילה דכל שאני ראו"י לביילה ביילה מעכבת בו ע"י בקדושין בפ"ק (כה). אמר רב יוסף בטעמא דשמיט גביה שטקין דלאו בני סמיכה גנאו דהכי תניא התם דבר אל בני ישראל וסמך בני ישראל סומכין ולא בנות ישראל סומכות רב פפא אמר בחטאת העוף עסקינן דלא בעי סמיכה: **מוג"ג** ג' דברים א"ר אלעזר בן פרטא לפני חכמים וקיימו את דבריו על עיר שהקיפה כרקום ועל היוצא לידון שהן בחזקת קיימין אבל עיר שכבשה כרקום וספינה שאבדה בים והיוצא לידון נותנין עליהן חומרי חיים וחומרי מותם בת ישראל לכהן ובת כהן לישראל לא תאכל בתורמה: ותיא שמע מבי"ד של ישראל שהיו אומרים איש פלוני מת איש פלוני נהרג ישיאו את אשתו שמע מבית דין (ס"א) מקומנטרירטון של אומות העולם איש פלוני מת איש פלוני נהרג אל ישיאו את אשתו פ' ממזנים להרוג מת הוא שמת מאליה בכיפה ששם הכניסוהו נהרג ע"י אחר ואע"ג דק"ל מסיח לפי תומו הימוני מהימן הרי זה במילתא דלא שייכי בה אבל במילתא דשייכי בה עבדי לאחזקיי שיקרייהו:

כח:

והא בעי סמיכה. אע"ג דסמיכה לא מעכבא מ"מ אין לעשות בלא סמיכה לכתחלה וכן פריך צפ' התערובות (וצחים דף עד:):
אהא דמתן התם קדשים צקדשים יקרב לשם מי שהוא והא צעינא סמיכה ומשני צקרבן נשים וכן צפסחים פרק האשה (דף פט.) גבי

כל הגזט פרק שלישי גיטין

שמא מס לא חיישינ. דלוקמינן אחזקה שהניחו חי וגבי כהן שהללך למדינת הים כיון שלא גירשה אינה נאסרת אל"כ מת. אבל זו שנותן לה גט על מנת שיחול שעה א' קודם למיתתו לשמא ימות מיד ודאי חיישינ דלא מרע לה לחזקה צהכי: **והא נוד**. לדידך דבעית לאוקמי

לדברי הכל והא נוד דהאי דאסרי ליה לשמות משום שמא ימות הוא ופליג ר"מ ואמר לא חיישינ: **עריבך ערבא לריך**. שמא השומר עצמו יפסע: **שמא מס לא חיישינ**. ומתני' דברי הכל וצרייתא דהרי זה גיטך תנאי היא פלוגתא דר"מ וצבדיו: **והא צעינא סמיכה**. ותניא בת"כ (י"ו) ולא יד בנו ידו ולא יד שלוחו: **צקרבן נשים**. אשה ששגגה צכרת ושלחה חטאתה

דגבי סמיכה תניא (קדושין דף לו.) דבר אל בני ישראל וסמךין בני ישראל סומכין ואין צנוט ישראל סומכות: **ולריכא**. למיתני תלמא צבי צמתניתין צחזקת שהוא קיים: **דזימנין דלא אפשר**. שהיא עניה ולריכה פרנסה וטעול תרומה צצית הגרנות: **מתני'**

כרקוס. מנור מתרגמינן ט' כרקומין (דברים ט.) **המוטרפס**. ועדיין לא טבעה: **ליזון**. דדיני נפשות: **חומרי חיים כו'**. כדמפרש ואזיל: **צמ שראל לכהן**. חומרי מתים: **צמ כהן לישראל** חומרי חיים ולא תאכל בתרומת אציה: **גבו' לא שנו**. דיוא' ליהרג נותנין עליו חומרי חיים: **אלא צצית דין של ישראל**. שלאחר גמר דין וזימנין דחזו ליה זכותא ומחזירין אותו כדאמרנין צנגמר הדין (פסחדרין דף מצ.) הסוס רץ ומעמידו: **פורסי שגמא**. שוין פרסי הוא פסק דין: **כל מקום כו'**. רישא הכי איתא מי שנגמר דינו וצרח כו' צפ"ק דמכות (דף ל.) **הרי זה יהרג**. אלמא לא אמרינן שמא מנא' לו זכות אחרי כן ש"מ לא שכיחא ולא מספקינן צהכי: **איש פלוני מס**. צצית דין מיתת עצמו כגון מי שלקה ושנה צצ"ד כונסין אותו לכיפה: **נהרג א' מארצע מיתות וגבי עובדי כוכבים** מת כמו לקמוינא חלילא דקטיעא צר שלום צצמ' ע"ז (דף י.): **קומנטרירטון**. ממונין ליהרג: **אמאי אל ישיאו אשסו**. הא קי"ל צפ' צתרא דיצמות (דף קכא): עובד כוכבים מסיה לפי תומו כשר לעדות אשה: **וקסני**. גבי ישראל ישיאו וקשיא לרז יוסף: **דלא שייכי צה**. שאינה תפארת להם: **דשייכי צה**. כי הכא שמתפארים שהרגו צדין: **עצדי נשקר**. ולומר נהרג ואף על פי שלא ראוהו אלא יוצא לידון: **לא שנו**. דנותנין עליו חומרי חיים אלא דדיני עובדי כוכבים דשקלי שחדא: **תו**

עבדי לאחזקיי שיקרייהו א"ד א"ר יוסף ל"ש אלא בב"ד של עובדי כוכבים **אבל** סמיכה דמדקתני מניף משמע דאיידי צשלמים וצקרבן נשים ליכא לאוקמי דהא תנא' ליה רישא והאשה כהן מניף על ידה ודוחק לאוקמי בערל וטמא וי"ל דמיידי צצורש וכרצי יהודה דאמר יורש אינו סומך והכא דלא משני צצורש משום דחטאת תנן וצהתערובות (וצחים ע.) תנן כל הזחים דמשמע אפילו חטאת וא"ת ערל וטמא וכל הנהו דאין ראויין למסוך¹¹ נהי דסמיכה לא מעכבא נימא כל שאינו ראוי לצילה צילה מעכבת צו (מנחות קג.) ויש לומר מדדרשינן צתורת כהנים (ויקרא טו) וכי יטהר הוצ מוזבו יט' ולא מנגעו¹² שמע מינה דטמא משלח קרבנותיו¹³ דצהצאת קרבן איירי ועוד מדממעטינן צפרק קמא דחגיגה (דף ד:) טמא מראהי מוצאת שמה והצאתם שמה כל שישנו צצציה ישנו צהצאה ש"מ דשאר קרבנות משלח ולא חיישינן שיהא ראוי לסמיכה: **אבל צחטאת א' ציעוא חורצין צעודה**. וא"ת והלא חטאת העוף צאה על הספק כדאמרנין צפרק צתרא דגדה (דף ע.) ויש לומר דלדעם עצמו¹⁴ צדין הוא שמציא על הספק כדי לפטור עצמו¹⁵ אבל הכא¹⁶ צלגיה אין להציא חולין לעזרה מספק: **פורסי שנמג**. פירש ר"ח דיין גדול צלהס: **וצקתני' ישיאו את אשתו**. מהא דקתני קומנטרירטין של עובדי כוכבים אל ישיאו את אשתו ורז יוסף קאמר דמיקטל קטלי ליה לא מני' לאקשו"י דאיכא לאוקמי לצרייתא מיקמי דליחתם פורסי שנמג ועוד אומר ר"י דללמא הא דעובד כוכבים מסיה לפי תומו כשר לעדות אשה היינו כשמעיד שכבר מת דלא טעי צין מת ללא מת אבל יוצא למות או ליהרג לא מהימן: **אבל**

מסורת הש"ס

א (סוכה טו.) **א** (ט) [מלת העוף מיוחד ע"י מוספות נדה ע. ד"ה ומציא'] **א** (סנהדרין מה: מכות ז.) **ד** (ינצמות קכא: צ"ק קיד. לעיל יט:.) **א** (ויקרא פרק ד ב.) **א** (ויקרא א.) **א** (ויע"י מנחות גכ:.) **א** (ויקרא א.) **ט** (יע"י רש"י כמכות כו. וע"ק.) **א** (סנהדרין פא:.) **א** (יח) ע"י מהרש"ג, (יט) ויע"י מוס' יצמות קד: ד"ה דלמר ומא שגרשם צגלדן],

◄ ►

גליון הש"ס

תוס' ד"ה והא בעי סמיכה ב"ו דבהבאת קרבן איירי. עיין מו"ק דף טו ע"צ מוס' ד"ה אחרי. ועיין צטור אכן מגילה דף ח ע"א ד"ה מוזבו:

◄ ►

מוסף תוספות

א. אין לעשות בלא סמיכה. וצחים עד: ד"ה והא. **ב**. מלעשות פסח. תוס' וצחים עד: ד"ה והא. **ג**. (ו')יש לתמוה וכו' הא אפשר לערל עד שימולח ולטמא עד שיטהר, ויעשו סמיכה. ונראה לומר. מוס' וצחים עד: ד"ה והא. **ד**. ואפשר שלא יתורפא לעולם והי"ל מחוייב קרבן. הלכך טוב לנו שביא בלא סמיכה. מוס' מגינה ד: ד"ה דמתי. **ה**. והתם, הא בעי סמיכה. מוס' וצחים עד: ד"ה והא. **ו**. וטוב להקריב מוזבו בלא סמיכה ממה שנאמר ימותו. מוס' וצחים עד: ד"ה והא. **ז**. בתוס' כוכבים דף עה. נוסף: אחר שהוא מחויב סמיכה וכו'. (וכ"ה צרש"ש סקן. **ח**. אמאי משלחין קרבנותיהן. מוס' יצמות קד: ד"ה דלמח. **ט**. משמע דאם יטהר מוזבו יביא קרבן אע"פ שהוא מצורע. מוס' מו"ק טו: ד"ה ואחרי. **י**. גבי שני מצורעים שנתערבו קרבנותיהם. מוס' הלא'ס. **יא**. דבר חיובא. מוס' הלא'ס. **יב**. דהלכה למשה מסיני דחטאת העוף בא על הספק. מוס' הלא'ס. **יג**. שהבעלים במדרה. מוס' הלא'ס.